

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: V. Gîrleanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Dosarul nr. 2ra-1743/17

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Popova Svetlana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Svetlanei Popova privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Popova Svetlana și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 06 iunie 2016 SRL „Cebacot” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Popova privind încasarea prejudiciului material în mărime de 4 919,45 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 20 martie 2015 între SRL „Cebacot” și Popova Svetlana a fost încheiat contractul individual de muncă și contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 34/2015, conform căruia pârâta a fost angajată în calitate de vânzătoare în gheretă.

Specifică, că salariată Popova Svetlana și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise de către angajatorul SRL „Cebacot” în condițiile stabilite de contract.

Invocă, că la data de 05 iunie 2015, de către managerul principal al SRL „Cebacot” a fost constatat faptul că vânzătoarea Popova Svetlana nu se afla la locul de muncă, din care motiv a fost efectuată inventarierea.

Menționează, că contractul individual de muncă la aceeași dată a fost suspendat și pornită ancheta de serviciu. Indică, că pârâtei i-a fost expediată scrisoare pentru a se prezenta la oficiul întreprinderii, care a fost restituită de oficiul poștal.

Iar la data de 25 iunie 2015, în urma verificării stocului de marfa, marfa livrată și încasării în ghereta unde activa Popova Svetlana, de către contabilitatea întreprinderii a fost depistat un neajuns în bani în mărime de 4919,45 lei. Indică, că actul privind stabilirea neajunsului a fost imposibil a fi adus la cunoștință salariatei, fapt indicat în procesul-verbal din aceeași dată. Invocă, că careva explicații nu au putut fi luate de la Popova Svetlana.

Potrivit încheierii și ordinului nr.304 din 29.06.2015, ancheta de serviciu a fost finisată, mărimea prejudiciului fiind de 4919,45 lei.

Susține, că în vederea respectării procedurii extrajudiciare de soluționare a litigiului, Svetlanei Popova i-a fost expediată pretenția, însă aceasta nu a fost recepționată de pârâtă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 a fost admisă acțiunea SRL „Cebacot”, s-a încasat de la Popova Svetlana, în beneficiul SRL „Cebacot”, prejudiciul material în mărime de 4919,45 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei (f.d.53, f.d.59-f.d.62).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Popova Svetlana. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 octombrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată intentată de SRL „Cebacot” către Popova Svetlana privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată (f.d.110, f.d.111-119).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 17 iulie 2017, în termenul prevăzut de lege, Popova Svetlana a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 octombrie 2016, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept procedural.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la

încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Popova Svetlana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Popova Svetlana ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Popova Svetlana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță